Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26418
Copyright: Admont, Benediktinerstift

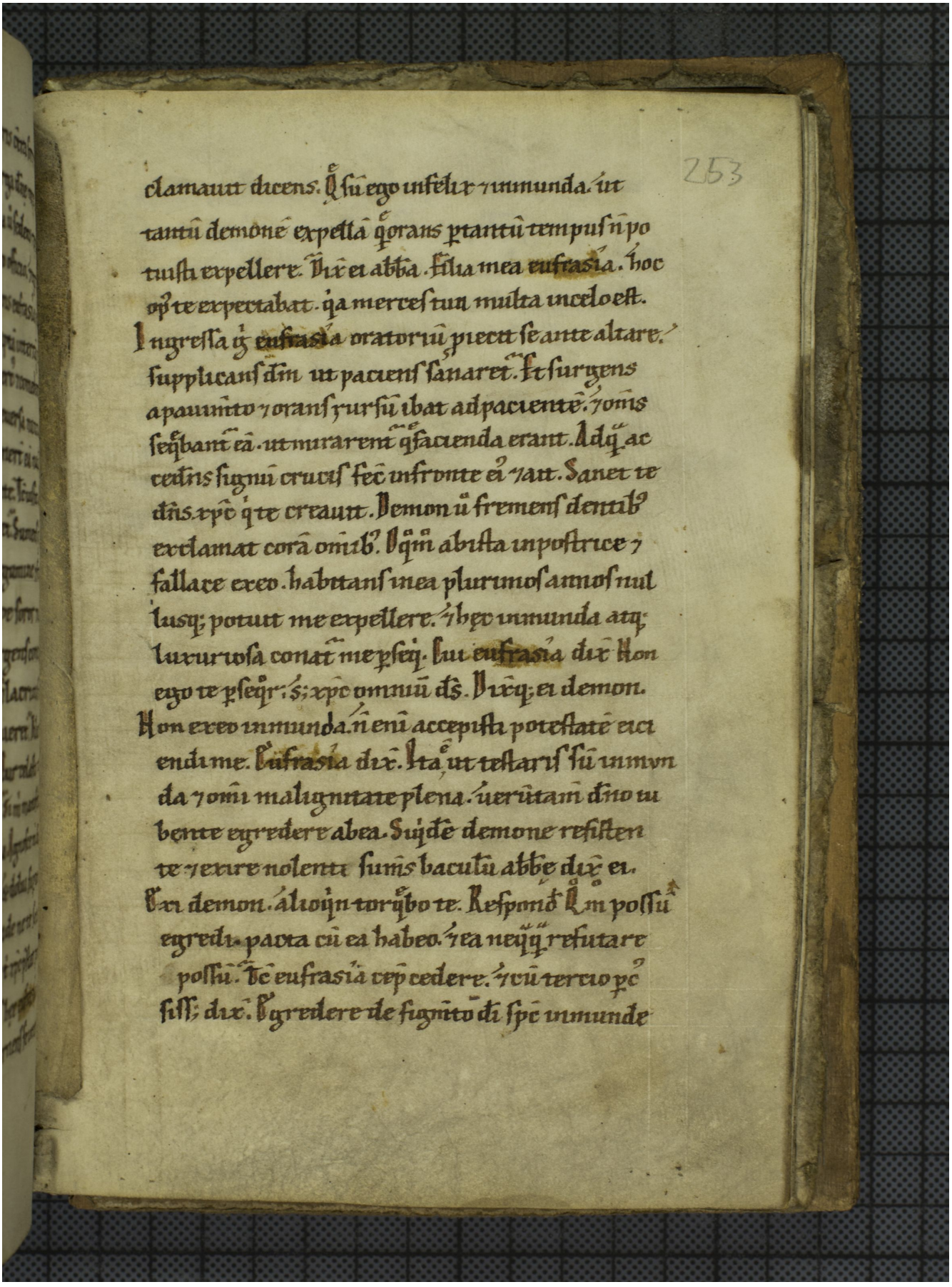

clamauit dicens. Q̄ sū ego infelix ⁊ inmunda. ut
tantū demonē expellā q̄ orans ꝑ tantū tempus n̄ po
tuisti expellere. Dix̄ ei abb̄a. Filia mea eufrasia. hoc
op̄ te expectabat. q̄a merces tua multa in celo est.
Ingressa ig̃ eufrasia oratoriū ꝓiecit se ante altare.
supplicans d̄m ut paciens sanaret. Et surgens
a pauimēto ⁊ orans rursū ibat ad pacientē. ⁊ om̄s
seq̄bant eā. ut mirarent q̄ facienda erant. Adq̄ ac
cedēns signū crucis fec̄ in fronte ei⁹ ⁊ ait. Sanet te
d̄ns xp̄c q̄ te creauit. Demon ū fremens dentib⁹
exclamat corā om̄ib⁹. O q̄m̄ ab ista in postrice ⁊
fallace exeo. habitans in ea plurimos annos nul
lusq; potuit me expellere. ⁊ hec inmunda atq;
luxuriosa conat̄ me ꝑseq̄. Cui eufrasia dix̄ Non
ego te ꝑseq̄r. s; xp̄c omniū d̄s. Dix̄q; ei demon.
Non exeo inmunda. n̄ enī accepisti potestatē eici
endi me. Eufrasia dix̄. Ita ut testaris sū inmun
da ⁊ om̄i malignitate plena. uerūtam̄ d̄no iu
bente egredere ab ea. Siq̄dē demone resisten
te ⁊ exire nolenti sum̄s baculū abb̄e dix̄ ei.
Exi demon. alioq̄n torq̄bo te. Respond̄ Q̄m possū
egredi. pacta cū ea habeo. ⁊ ea neq̄q̄ refutare
possū. Tc̄ eufrasia cep̄ cedere. ⁊ cū tercio ꝑc̄
siss; dix̄. Egredere de figm̄to d̄i sp̄c inmunde